

Vysokoškolská Příbram

Není náhodou, že Příbram byla v době před druhou světovou válkou nazývána Podbrdskými Athénami. Město s tehdy dvanácti tisíci obyvateli mělo Vysokou školu báňskou s předními evropskými vědeckými kapacitami v oboru těžby a zpracování rud, byla zde dvě gymnázia, učitelský ústav, odborné školy a školy měšťanské. Vždy platilo, že učitelé patřili mezi intelektuální špičku města a požívali velké vážnosti mezi spoluobčany. To je odkaz, který přebíralo každé vedení města a stavělo na něm svou školskou politiku.

Je logické, že s nárůstem počtu vysokoškolsky vzdělaných lidí v poválečné době společenská exkluzivita postavení učitele poněkud poklesla. K tomu, aby učitelé ve společenském žebříčku udrželi své postavení, již nestačí fakt, že vystudovali vysokou školu. Potřebují stálý kontakt s nejnovějšími poznatky v oblasti pedagogiky, psychologie i vědních oborů své aprobační, možnost získávat praktické dovednosti v rámci zavádění informačních a komunikačních technologií do výuky, stejně jako aktivní znalost minimálně jednoho světového jazyka.

Zde se otevírá možnost kooperace v oblasti dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků mezi městem Příbram a Vysokou školou evropských a regionálních studií, o.p.s. Obě zmíněné instituce totiž dosáhly na Evropské fondy. Vysoká škola regionálních studií získala akreditaci pro další vzdělávání pedagogických pracovníků.

Městu Příbram se podařilo získat granty na realizaci dvou projektů v rámci Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost, jejichž primárním cílem je zlepšení kompetencí pedagogických a řídicích pracovníků základních a mateřských škol zřizovaných městem Příbram. První projekt je mimo jiné zaměřen především na zvyšování jazykových kompetencí pedagogických pracovníků, druhý projekt se týká zkvalitňování a inovace školních vzdělávacích programů. Realizace obou projektů probíhá od září 2009 do června roku 2012 s účastí velkého počtu pedagogů příbramských škol.

Vysoká škola evropských a regionálních studií získala grant na projekt „Nové výukové metody a využití informačních technologií při realizaci školních vzdělávacích plánů na základních a středních školách Středočeského kraje“. Projekt je realizován v období let 2009–2011 s cílem proškolení 450 účastníků.

Starosta města Příbram MVDr. Josef Řihák při jednání s doc. Pánou a dr. Havelkovou.

Prostor pro další vzdělávání pedagogických pracovníků je natolik rozsáhlý, že jak město Příbram, tak Vysoká škola evropských a regionálních studií nevnímají úsilí o zvýšení kvality pedagogických pracovníků jako konkurenční boj s cílem vytěsnit druhý subjekt, ale jako příležitost k prohloubení spolupráce a hledání možností, jak za tímto účelem získat z Evropských fondů další finanční prostředky.

Od samého počátku existence Vysoké školy evropských a regionálních studií v Příbrami odbor školství spolupracuje s vedením vysoké školy, akademičtí funkcionáři jsou zvaní na setkání s řediteli škol a taktéž pracovníci odboru navštěvují akce pořádané vysokou školou. Právě osobní setkání pracovníků grantového oddělení vysoké školy a ředitelů škol pomohla k rozjezdu a finálnímu úspěchu vzdělávacích projektů Vysoké školy regionálních studií.

Hlavním cílem vzájemné spolupráce je zajištění kvality výchovně-vzdělávacího procesu na příbramských školách. I z tohoto důvodu vedení města zřídilo nově pozici uvolněného radního Ing. Juraje Molnára, který má, mimo jiné povinnosti, za úkol nadále rozvíjet a koordinovat spolupráci základních i středních škol a Vysoké školy evropských a regionálních studií na území města Příbram.

MVDr. Josef Řihák, starosta Města Příbram

Realizace projektu „Nové výukové metody a využití informačních technologií při realizaci školního vzdělávacího programu na základních a středních školách Středočeského kraje“, registrační číslo projektu: CZ.1.07/1.3.04/01.0027

Vzdělávací a konzultační středisko v Příbrami s novou tvář

Milé studentky a milí studenti, všechny vás srdečně vítám v novém akademickém roce a přeji vám, aby i tento rok byl pro vás úspěšný a abyste všechny nástrahy studia na naší vysoké škole zdárně překonali. Pracovníci našeho střediska jsou vám plně k dispozici, proto neváhejte s jakýmkoli dotazem či problémem zaklepat na dveře našeho studijního oddělení.

Středisko v Příbrami prošlo a vlastně stále prochází mnohými proměnami. V loňském roce naše příbramská VŠERS získala nejen nové označení, Vzdělávací a konzultační středisko VŠERS v Příbrami, ale zároveň se stala i plnohodnotným vysokoškolským centrem, nejsme tedy již pouhou pobočkou vysoké školy v Českých Budějovicích. Příbramské středisko vzdělává studenty od letošního roku již ve třech bakalářských studijních oborech, k Regionálním studiím a Bezpečnostně právní činnosti ve veřejné správě se připojil ještě Management a marketing služeb, a zabývá se také dalším vzděláváním široké veřejnosti příbramského regionu (více v dalších příspěvcích v tomto čísle).

Jedním z klíčových míst každé vysoké školy je studijní oddělení, které u nás v Příbrami má také novou tvář. Ke konci srpna ukončila spolupráci na studijním oddělení paní Eliášová. Tímto jí mnohokrát děkujeme za spolupráci a za její vstřícný přístup ke

studentům. Studijní agendu od letošního akademického roku budou zajišťovat pan Benedikt Pinc (pinc@vsers.cz), který bude mít na starosti studenty 1.–3. ročníku prezenčního studia a studenty 1.–2. ročníku kombinovaného studia, a paní Hana Taterová (taterova@vsers.cz), kterou mnozí již velmi dobře znáte a určitě vás bude těšit, stejně jako mě, s ní opět spolupracovat. Paní Taterová se bude věnovat především studentům 3. ročníku kombinovaného studia a studentům navazujícího studia.

Novou tvář postupně získává i naše budova školy. Od června probíhá kompletní rekonstrukce vnější budovy, škola má již nová okna, v současné době probíhá zateplování pláště a měla by přijít na řadu i oprava střechy. Stavební práce se však oproti plánovanému harmonogramu opožďují, proto se může stát, že někdy bude výuka narušována probíhající stavbou. Prosím vás proto nejen o trpělivost, ale především o zvýšenou opatrnost zejména při příchodu a odchodu ze školy. Věřím ale, že vše bez problémů společnými silami zvládneme.

Studijní oddělení Příbram:
PhDr. Lenka Havelková, Benedikt Pinc, Hana Taterová-Kriegová.

Všem vám přeji úspěšný start do akademického roku 2011/2012.

PhDr. Lenka Havelková
vedoucí Vzdělávacího a konzultačního střediska VŠERS v Příbrami

Zamyšlení

Když jsem se před sedmi lety zúčastnil imatrikulace prvních studentů VŠERS o.p.s., v Příbrami, nabyt jsem spolu s akademickými funkcionáři školy kromě uspokojení nad návratem vysokoškolských studií do našeho města ještě přesvědčení, že se otevírá pro mne další oblast mého působení ve funkci vedoucího odboru školství, byť jde o školu vysokou, navíc soukromou. Tak, jak totiž musí být ve městě školství základní propojené se školstvím středním, ač jde o školy zřizované vesměs krajem, není možné, aby terciární vzdělávání zůstalo izolováno. Už jen samotný fakt, že město poskytlo k užívání škole budovu v Dlouhé ulici, se stal základem pro budoucí kontakty, které postupem času nabývaly na intenzitě. Stalo se pravidlem, že důležité kroky v oboustranných vztazích jsou konzultovány a nejinak tomu bylo i v případě

řešení problému dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků škol zřizovaných městem. Jak VŠERS, tak město dosáhly na finanční prostředky z projektu Vzdělání pro konkurenceschopnost. Na první pohled by se zdálo, že si oba projekty v daném teritoriu budou nebezpečně konkurovat, zejména pokud počet tzv. podpořených osob má dosahovat v obou případech několika set. Praxe ale ukázala, že dynamika zavádění nových výukových technologií, zejména v oblasti využívání ICT je natolik razantní, že oba dva projekty dojdou naplnění a počet absolventů kurzů přesáhne počet jednoho tisíce. Praxe také ukázala, že v provinčním prostředí je prospěšná spolupráce všech subjektů, které pracují ve školské sféře. V tomto ohledu jsme se s VŠERS shodli, že současnými prioritami v dalším vzdělávání jsou dvě oblasti, kromě již zmíněného vy-

užívání nových výukových technologií je to ještě dosažení základní jazykové vybavenosti u užívání cizího jazyka, zejména jazyka anglického. V tomto ohledu pak oba projekty na sebe navazují, první zajišťuje výuku jazyka, druhý pak způsob, jak výuku zefektivnit a učinit ji zábavnější. Ukazuje se, že tato cesta, cesta spolupráce při využívání finančních prostředků z evropských fondů, je možná i v budoucnosti, neboť první zkušenosti učiněné v tomto směru dávají prostor pro další kooperaci ve společném úsilí o zkvalitnění výchovně vzdělávacího procesu. Město, potažmo pak odbor školství se staví k takovéto spolupráci do budoucna vstřícně.

Mgr. Jaroslav Kopecký,
vedoucí odboru školství MěÚ Příbram

Terciární vzdělávání

Společenské a ekonomické změny na přelomu druhého a třetího tisíciletí postavily společnost před řadu otázek, na něž usilovně hledáme odpovědi. Jednou z nich je otázka nutnosti nového vzdělávacího systému, který musí oproti dosavadnímu doznat řady zásadních proměn. Na nich se musí podílet jak politické struktury, tak školy všech stupňů, a v neposlední řadě i populace sama. Tou podstatnou změnou musí být v první řadě přístup ke vzdělávání jako takovému, již to nemůže být proces ukončený absolutoriem na určitém stupni školské soustavy, ale ucelený systém celoživotního vzdělávání, jehož poskytovatelem mají být především vysoké školy. V dlouhodobém záměru MŠMT na roky 2006–2010 jsou definovány tři základní funkce vysokých škol, kde je zmíněna jako první mimo jiné podpora absolventů v jejich cestě za dalším vzděláním a celoživotním učením. To je jasná výzva pro všechny vysoké školy, aby se staly poskytovateli vzdělání pro občany všech věkových kategorií.

Rozvoj terciárního vzdělávání dostal nový impuls v devadesátých letech 20. století, kdy byl vytvořen prostor pro vznik nových, převážně soukromých vysokých škol. Ty pružně zareagovaly na aktuální potřebu odborných bakalářských programů a programů krátkého cyklu, včetně celoživotního vzdělávání, a na rychle se měnící požadavky trhu práce. To byl také impuls pro vznik VŠERS, o.p.s., v roce 2003, neboť řada institucí, zejména orgány veřejné správy, stanovily jako předpoklad pro řídicí funkci vysokoškolské vzdělání. Bakalářské studijní obory Regionální studia a Bezpečnostně právní činnost ve veřejné správě se staly pro mnoho absolventů středních škol natolik zajímavými, že škola mohla otevřít jak kombinované, tak prezenční studium. Již po roce existence školy v Českých Budějovicích reagovala škola na zájem Příbrami o návrat vysokého školství do města a po krátkém jednání s tehdejšími představiteli zde byla otevřena pobočka školy nejprve pro studenty kombinovaného studia a později i prezenčního.

Z výše deklarovaného poslání vysokých škol brzo vyplynula nutnost rozšířit vzdělávací nabídku o nové oblasti. Z marketingového průzkumu jsme zjistili, že není plně pokryta potřeba dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků základních a středních škol v Jihočeském kraji a posléze jsme došli ke stejnému závěru i v kraji Středočeském. Grantové středisko při VŠERS dosáhlo na finanční prostředky z Operačního programu „Vzdělání pro konkurenceschopnost“ a od roku 2009 v obou krajích realizuje projekt „Nové výukové metody a využití informačních technologií při realizaci ŠVP na ZŠ a SŠ. Jsme rádi, že pedagogická veřejnost v obou krajích na nabídku reagovala stejně vstřícně jako orgány školské správy v pověřených obcích a že již nyní můžeme konstatovat splnění požadovaného počtu podpořených osob.

Považuji za potřebné zmínit se i o další oblasti vzdělávací nabídky školy. V Českých Budějovicích bylo při škole zřízeno Centrum celoživotního vzdělávání, které nabízí třísemestrální kurzy Doplnujícího pedagogického studia pro učitele s vysokoškolským vzděláním nepedagogického směru, pro učitele odborných předmětů a učitele praktického vyučování a odborného výcviku. Tyto kurzy již běží druhým cyklem v Českých Budějovicích, svou působnost jsme již rozšířili do Plzně, od letního semestru chceme tato studia zavést i v Příbrami, kde jsme díky vstřícnosti pana starosty i zastupitelů získali druhý domov. Další aktivitou tohoto centra je organizování tzv. Akademie třetího věku, což je vzdělávání seniorů v oblasti výuky cizích jazyků, ITC technologií, historie, resp. organizování fyzických aktivit. Musím se zde pochvalně zmínit o vstřícném přístupu pana starosty MVDr. J. Řiháka, který na tyto kurzy seniorům přispívá finančně. Pro seniory je určen i cyklus pěti kurzů, které organizuje škola s Městskou Policií Příbram s cílem pomoci této početně stále rostoucí skupině obyvatel cítit se bezpečně doma i na ulici.

Chci závěrem vyslovit své přesvědčení, že nejen současná generace v produktivním věku, ale i generace nastupující plně pochopí nutnost celoživotního procesu učení, a budou se obracet na naši školu jako na poskytovatele kvalitního vzdělávání.

prof. PaedDr. Gabriel Švejda, CSc., dr. h. c.

Pobytový kurz

Červen – měsíc, kdy přípravy k závěrečným hodnocením vrcholí, kdy učitel sbírá své poslední síly a opravdu už se nemůže dočkat chvíle, kdy bude moci využít čas jen sám pro sebe, kdy si na chvíli vydechne. Tentokrát ovšem přišlo maličké předprázdninové osvěžení právě uprostřed června - po náročném školním roce mohli pedagogové využít možnost zúčastnit se víkendového kurzu zaměřeného na společenskou etiketu, asertivitu a neverbální komunikaci, který probíhal v Kamýku nad Vltavou pod vedením zkušené lektorky Ivy Bečvářové. Každý, kdo nezaváhal a nabídku využil, udělal velmi dobře. I přes to, že většinu víkendu venku pršelo a počasí nebylo ani teplotou příliš příznivé, vládla na kurzu pohodová a velmi tvořivá atmosféra, která každému doplnila ztrácející se síly. Naše výborná lektorka využila každou chvíli, aby nás obohatila svými zkušenostmi, ale především vlastními prožitky, protože jediné tak si člověk nejvíce zapamatuje a hlavně opravdu pochopí a pronikne do krás světa – v tomto případě – komunikace.

Komunikace je taková skutečnost, která provází učitele na každém kroku – a tak není divu, že jsme ji v tomto víkendu věnovali náležitou péči. Pokud by si však někdo představoval nudné posedávání na židličkách a nekonečné psaní poznámek, je na omylu. Celý kurz byl neuvěřitelně tvořivý, pohybový, barevný – jednoduše všechno, jen ne nudný. Nejdříve jsme pronikali tak trochu k jádru věci – tedy – sami k sobě – hledali vlastní střed, místo, které je pro nás v životě důležité, ze kterého právě ta komunikace k ostatním vychází.

Přes různé barevné techniky jsme se přenesli od sebe ke skupině – vnímání ostatních v souvislosti se mnou. Za příjemných tónů hudby jsme malovali pocitové obrázky, které jsme následně spojovali v jeden veliký obraz. Protože nás bylo mnoho, pracovali jsme ve dvou různých skupinách a bylo opravdu velmi zajímavé pozorovat, jak se dění v každé skupině vyvíjí – komunikace je různá, schopnost přijímat okolí je různá, schopnost prosadit se je různá. Velmi důležitá byla v tu chvíli zpětná vazba – krátký rozbor toho, co jsme právě prožili. Přes další malování jsme si zažili, jaké to je, když člověk využívá ke komunikaci pouze barvy místo slov – los určil pořadí barev i pořadí, ve kterém budeme postupně malovat všichni na jedno velké plátno a tvořit jeden velký společný obraz. I zde se projevovaly určité proximické vzdálenosti, asertivita či agresivita. To, co jsme si nejdříve prožili, shrmla nám později paní lektorka v přednášce – povíдали jsme si o tom, jaké jsou hranice mezi asertivitou, manipulací a agresivitou, jakými technikami můžeme dojít k asertivnímu jednání a ke zlepšení celé komunikace – a ne pouze k hlasitému prasknutí dveřmi, či k očím pro pláč, jak by se někdy mohlo stát. Vše bylo ještě podtrženo prezentací o gestech neverbální komunikace – jak mluví naše tělo, aniž bychom o tom věděli? Co o nás vypovídá ostatním? Jak působíme na okolí? Tajemství neverbální komunikace nám pomohlo rozšířovat hádanku, proč je někdy opravdu složité vyjít s ostatními za dobře, i přes to, že se zdánlivě snažíme, jak nejvíc můžeme. Opravdu každému bych ze srdce přála zažít takto přínosný barevný, veselý kurz pod vedením takto zkušené lektorky – má co předávat a rozhodně ví jak! A také přeji všem pedagogickým sborům, aby využili zkušeností, které jejich kolegové či spíše kolegyně na tomto kurzu získali – určitě to všechny posune zase o krok dál.

Šárka Jonáková, účastnice kurzu Waldorfská škola Příbram

Semináře k etiketě na ISS HPOS Příbram

Umět se vhodně chovat v různých situacích je dnes jedním ze základních předpokladů jak dosáhnout úspěchu nejen v zaměstnání, ale i v soukromém životě. Většinou každý ví, jak se chovat v běžném společenském styku, ale jak se zachovat v originálních a nestandardních situacích, už ví jen málokdo. Podle známého „Kdo chce jiným svítit na cestu, musí sám zářit jako pochoděn“, by učitelé měli být příkladem nejen v oblasti morálky, ale i vzorem v pravidlech slušného chování. Ne každý si ovšem přizná, že má v nějaké oblasti, když ne přímo nedostatky, tedy alespoň mezery. To ovšem nebyl problém učitelů ISS

HPOS Příbram, kteří v průběhu minulého školního roku využili možnosti zapojit se do Projektu **Nové výukové metody a využití informačních technologií při realizaci školního vzdělávacího programu na základních a středních školách Středočeského kraje**, kterou nabízela VSERS, o. p. s. Konkrétně to byl kurz Etiketa jako součást výchovy. V průběhu měsíců září – říjen, listopad, leden a únor se velká část pedagogického sboru, včetně učitelů odborného výcviku zúčastnila série seminářů, které měly za cíl připomenout a oživit znalosti a dovednosti z oblasti společenského styku, vztahů mezi

lidmi ve společnosti, zásadách komunikace a celé řady dalších témat. Semináře lektoroval Mgr. František Ber. Nejen zajímavé podání, přátelská atmosféra, ale i výborná organizace seminářů se setkala s kladným ohlasem u všech zúčastněných. Třešničkou na dortu se stala možnost e-learningu a také poskytnutí brožury Etiketa. Doufejme, že podobná aktivita nezůstane ojedinelá a že se stala dobrým základem pro spolupráci v DVPP mezi VSERS a ISS HPOS Příbram. Určitě je v nabídce VSERS z čeho vybírat.

Mgr. Marie Velflová

Realizace projektu „Nové výukové metody a využití informačních technologií při realizaci školního vzdělávacího programu na základních a středních školách Středočeského kraje“, registrační číslo projektu: CZ.1.07/1.3.04/01.0027

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Je etiketa potřebná?

Začneme jako v pohádce. Před dávnými léty byla znalost etikety, tedy toho, jak se chovat ve společnosti jiných lidí, bezpodmínečnou podmínkou pro třeba jen pouhé nahlédnutí do této společnosti. Dokonce ani číst a psát člověk nemusel umět, ale zásady etikety mu byly vštěpovány od nejtěplejšího mládí. Jistě, šlo u každé společenské skupiny o zásady trochu jiné. Od dětství ale každé dítě pod hrozbou pádných, většinou fyzických ponaučení vědělo, koho a jak má zdravít, jak se chovat ke starším, jak k vrchnosti i k jiným nadřízeným, co obléci v různých situacích. Léty se ovšem svět demokratizoval a v návalu hesel o rovnosti se začalo zapomínat, že i v té nejrovnostářtější společnosti existují rozdíly mezi společenským významem jednotlivců. Dokonce v létech poválečných byl i v našich podmínkách po počáteční soudružské euforii uznáván a udržován značný objem zásad z kodexu etikety. Před dvaceti léty jsme vlétli do demokracie a svobody, a zase zde byla ona porevoluční euforie, promítnutá do společenských vztahů v podobě, že už se smí všechno, asi i přecházet na červenou.

Ovoce tohoto vývoje sklízíme nyní na každém kroku. Ano, vulgarita ve sdělovacích prostředcích, kdy řeči populárního moderátora, kuchaře či jiné tzv. celebrity je nutno vypínavat, sprostota předvolebních klipů, vyžívajících dědka s bábou k jistému kroku a mnohé další ze světa kolem nás mají vliv na to, jak se děti a mladí lidé budou ke svému okolí chovat. Svět se zrychluje, je dravější, dynamičtější, to ano, což ovšem vůbec neznamená, že se změnilo lidské vnímání, pocit neúcty, lidská hrdost. Proto a z mnoha dalších výchovných důvodů je nutno, aby se etiketa znovu objevila v procesu výchovné práce. Ono v ní totiž, jak se mnozí mylně domnívají, nejde primárně o to, jak se drží ten který přibor či jak se správně oblékat. Její hlavní zásadou je právě onen vztah k ostatním lidem, uvědomění si skutečnosti, že každý jedinec má svou hodnotu ve společnosti, že však tato hodnota není u všech stejná, že existují rozdíly v tom, co a kolik kdo přináší celku a podle toho je chápán, uznáván a vnímán. A právě proto by měly být zásady etikety vštěpovány dětem již od nejnižších tříd tak, jak to bylo samozřejmé u zkušených učitelů a sporadicky i učitelů (neboť těch tam bývalo jak šafránu) na základní škole.

Ne, nepláču nad minulostí, i dnes je většinou učitelů tato potřeba chápána a mají snahu jistě zásady dětem do hlaviček a srdíček vpravovat. Mají pro to ovšem podstatně těžší společenské podmínky. Když dříve dítě zapomnělo pozdravit a paní učitelka mu to vytkla, otec děčku ještě nafackoval, aby si to vštěpilo do paměti. Dnes je častější reakce rodičů mávnutím ruky, pokud ne zrovna útokem na nebohého kantora, co že si to k jejich robátku dovoluje. Jenže kdo jiný bude vytvářet onu potřebnou společenskou atmosféru, když ne škola, učitelé, vychovatelé? To

přece víme již od Jana Ámose, a od něho také víme, že to není nic lehkého.

I z těchto důvodů mne mile překvapil zájem o kurzy etikety pro učitele na ISS Příbram. Ještě víc jsem byl potěšen při samotných kurzech reakcí kantorů této školy, jejich zájmem, jejich snahou právě prvky etikety na studenty přenášet. Jistě, uvědomuji si, že škola, která vychovává studenty také v oboru cestovních ruchů a oborech podobných má k problematice etikety blíže, než školy třeba technického zaměření. I tak jsem ale podle reakcí posluchačů v kurzech na této škole poznal to, co je právě v této oblasti výchovy, v tomto předmětu nejdůležitější. Učitelé zde totiž projeví nejen snahu, ale touhu něco s tím dělat, něco se dozvědět, nebo spíše jistě vědomosti si utřídit, aby je pak průběžně používali v celém vyučovacím procesu. Ano, bylo by možná dobré na středních školách jistého typu, a možná i ve vyšších ročnících škol základních zavést předmět Etiketa, vždyť její kořen, tedy Etika, je již zaváděn. Daleko důležitější však je, když zásady etikety nejsou žákům vnucovány, ale prolínají všim, co se na škole děje. Že by potom učitelé museli být andělé? Ale vždyť mnozí z nich tak trochu jsou, to i ti na ISS Příbram, jak jsem sám poznal. Vzhledem ke společenskému hrubnutí to však musí být andělé s trochou ďábla v těle. Jenže i toto spojení, i to, jak se chovat v různých situacích a k lidem různých kvalit, je součástí etikety. A právě pro ten boj s ďáblem neslušnosti, sprostoty a neúcty je etiketa potřebná.

Mgr. František Ber

Vysoká škola evropských
a regionálních studií, o.p.s.

Oddělení projektů a grantů

pořádá

KONFERENCI k problematice ICT ve vzdělávání

v rámci realizace projektu

„Nové výukové metody a využití informačních technologií při realizaci školního vzdělávacího programu na základních a středních školách Středočeského kraje“,
registrační číslo projektu: CZ.1.07/1.3.04/01.0027

21. října 2011 od 10.00 hodin

Jednací sál zastupitelstva města Příbram,
nám. T. G. Masaryka 121

Bližší informace o konání konference obdržíte na e-mailu
janouskova@vsers.cz

Příprava na realizaci grantu v Příbrami

Mediální výchova

Informační technologie ve výuce ruštiny

Název tohoto článku může znít generaci lidí, kteří prošli výukou ruštiny před rokem 1989, neuvěřitelně. Ale i do hodin tohoto jazyka pronikají moderní metody s využitím internetu a interaktivní tabule.

Jsem zastáncem a uživatelem interaktivní tabule, ale doposud jsem měla více zkušeností s jejím používáním při výuce angličtiny.

V tomto kurzu jsme se naučili jak nastavit ruský jazyk v programu Smart Board, ruskou klávesnici a orientovat se v ruských internetových stránkách. Výborným doplněním našich znalostí bylo obohacení slovní zásoby o neologismy zvláště z oblasti výpočetní techniky a elektronických přístrojů, které používáme v běžném životě. A navíc, kdo z ruštinářů by

si nechtěl poslechnout čistou ruštinu rodilého mluvčího?

Obě lektorky byly výborně připravené a akce byla dobře zabezpečena i po technické stránce. Za sebe mohu říci, že toto byl jeden z nejužitečnějších metodických seminářů, kterých jsem se zúčastnila v poslední době.

Mgr. Hana Trinerová, ISŠ HPOS Příbram

ICT při výuce ruštiny.

Informační technologie ICT při výuce humanitních předmětů.

E-learning ?!

Existuje řada definic e-learningu, které vznikaly v různých dobách. Vzhledem k nepřetržitému dynamickému vývoji e-learningu samotného, i souvisejících informačních a komunikačních technologií, se často výrazně liší. Některé jsou až příliš jednoduché a naopak některé příliš akademické, některé jsou velmi široké, některé zužují význam až příliš. Uvedme některé z nich, použité v různých materiálech v poslední době:

1. E-learning je výuka s využitím výpočetní techniky a internetu.
2. E-learning je v podstatě jakékoli využívání elektronických materiálů a didaktických prostředků k efektivnímu dosažení vzdělávacího cíle s tím, že je realizován zejména/nejenom prostřednictvím počítačových sítí. V českém prostředí spojován zejména s řízeným studiem v rámci LMS.
3. E-learning je vzdělávací proces, využívající informační a komunikační technologie k tvorbě kursů, k distribuci studijního obsahu, komunikaci mezi studenty a pedagogy a k řízení studia.
4. E-learning je forma vzdělávání využívající multimediální prvky - prezentace a texty s odkazy, animované sekvence, video snímky, sdílené pracovní plochy, komunikaci s lektorem a spolužáky, testy, elektronické modely procesů, atd. v systému pro řízení studia (LMS).
5. Jde o takový typ učení, při němž získávání a používání znalostí je distribuováno a usnadňováno elektronickými zařízeními.
6. E-learning zahrnuje jak teorii a výzkum, tak i jakýkoliv vzdělávací proces (s různým stupněm intencionality), v němž jsou v souladu s etickými principy používány informační a komunikační technologie pracující s daty v elektronické podobě. Způsob využívání prostředků ICT a dostupnost učebních materiálů jsou závislé především na vzdělávacích cílech a obsahu, charakteru vzdělávacího prostředí, potřebách a možnostech všech aktérů vzdělávacího procesu.

Z citovaných definic mimo jiné vyplývá, že e-learning v sobě zahrnuje řadu dílčích aktivit, které mohou být propojené do uceleného systému, ale také nemusejí. Může se jednat o rozsáhlé kurzy plně distančního charakteru a propracované nástroje kolaborativního učení, naopak ale může jít jen o doplnění prezenční výuky. Vhodných ICT nástrojů je řada: vystavení studijních materiálů na internetu nebo intranetu, nabídka k nim vztážených autotestů, komunikace prostřednictvím diskusních fór, e-mailů a dalších synchronních nebo asynchronních komunikačních nástrojů. Všechny uvedené nástroje je vhodné integrovat, pro tyto účely proto slouží specializované aplikace pro řízení procesu vzdělávání - LMS (Learning Management System). Těchto systémů je řada, kromě několika desítek nejznámějších existují stovky systémů s nejrůznějším rozsahem.

Poslední definice naznačuje, že e-learning nelze užít pouze na praktické otázky implementace moderních technologií do různých forem vzdělávání. Součástí e-learningu je rovněž teoretické studium problematiky i empirický výzkum, jehož cílem je poznat reálný stav e-learningu (např. vhodnost nebo nevhodnost určitého technologického řešení, případně pohled studentů nebo vyučujících na využití moderních technologií ve výuce či při učení), přičemž na výzkumu by se měli podílet rovněž samotní aktéři e-learningu.

V definicích e-learningu nejsou příliš často zmiňovány etické otázky, ačkoliv využívání moderních technologií přináší celou řadu zcela nových otázek. Nemusí jít vždy pouze o negativní jevy (např. elektronické podvádění), ale také o problematiku autorských práv, licencování výukových zdrojů či nástrojů ICT, případně o etická pravidla komunikace nebo zachování soukromí studentů apod.

E-learning a samotné moderní technologie nabízejí možnosti, jak zpřístupnit učení v jeho různých podobách také různě znevýhodněným skupinám lidí. Mnozí studenti se specifickými nároky mohou studovat svoje obory právě díky tzv. asistivním technologiím, které je možné vymezit jako širokou škálu nástrojů, služeb, strategií a metod, které jsou vytvořeny a aplikovány, aby pomohly vyřešit problémy, s nimiž se potýkají lidé se specifickými nároky. Může přitom jít o speciální počítačové komponenty, ale také o počítačové výukové programy nebo třeba o audio knihy (viz např. Zounek, 2009).

Samotné e-learningové kurzy je možno rozdělit podle cílení obsahu do dvou základních kategorií. Kurzy otevřené jsou k dispozici všem zájemcům o studium, např. kurzy jazykové, kurzy Microsoft Office apod.

a kurzy uzavřené pro specifický okruh studentů, např. seznámení nových zaměstnanců s firemní politikou, vzdělávání nemocničního personálu apod. Zatím se e-learning spojuje především s osobními počítači. Díky rozvoji nových kategorií výkonných komunikačních prostředků, jako jsou kapesní či osobní počítače či organizéry, ale také nová generace mobilních telefonů, které umožňují připojení k internetu, se začíná hovořit i o m-learningu – mobilním vzdělávání. Dnešní mobilní telefony mají dostatečný výkon i pro přehrávání videopořadů a není důvod, proč by nemohly sloužit ke vzdělávání, stejně jako slouží k přístupu k informacím na internetu.

WIKIPEDIE 8.9.2011: <http://cs.wikipedia.org/wiki/E-learning>

V současnosti každý z nás od nejtělejšího věku se stává, a to ať chce či nechce, spotřebitelem, tvůrcem a poskytovatelem e-learningu a to obvykle současně. Je to dáno čím dál větší dostupností dat, informací a znalostí všeho druhu a celé kvalitatívni škály. Před osobní komunikací začínáme preferovat internetové služby (e-mail) a sociální sítě (Facebook, Twitter, Skype apod.).

Jsme celkově přesyceni různými informacemi odlišné kvality. Tlak vyvolává zejména stálá dostupnost výrazně výkonnějších informačních technologií. Jde o průchodnost internetového připojení, kapacity datových úložišť, rychlost paměti a procesorů, kvalitu zobrazovacích zařízení a mobilitu notebooků, tabletů a chytrých telefonů.

Zdánlivě se tak zjednodušuje a urychluje výměna či předávání znalostí a zkušeností. Nemyslím si, že je tomu tak. Kromě toho, že učitel stále řeší, v rámci obsahové náplně svého předmětu, které znalosti a dovednosti budou pro studenty a pro jejich další studium či praxi nejpotřebnější, nutně se musí vyrovnat s neustále pokročilejšími a výkonnějšími informačními technologiemi a bývá neustále konfrontován s informacemi či dezinformacemi dostupnými z internetu ve svém oboru.

Plné využití e-learningu ve výuce výrazně mění cíle a metodologii práce pedagogů. Kromě očekávání, že jsou největšími experty ve svých předmětech a průběžně si doplňují a aktualizují své přípravy o nejnovější poznatky a publikované výsledky prací nejvýznamnějších pracovišť v daném oboru. Předpokládají se jejich velmi pokročilé, až expertní znalosti a praktické dovednosti ve využívání nejnovějších informačně komunikačních technologií a navazujících služeb. Schopnost vyhledání, transformace a klasifikace dat, informací, znalostí a dovedností. Způsobilost vytváření optimálních faktografických struktur, schémat a myšlenkových souvstažnostních map a dovednost jejich formálně dokonale přípravy a vlastní prezentace.

Bohužel v současnosti stále ještě přetrvává praxe kdy managementy některých škol a vzdělávacích zařízení bývá e-learning používán formou módního zaklínadla či nutného povinné ozdoby všech žádostí o evropské peníze či jiných grantů které prakticky končí pouze nákupem PC či interaktivních tabulí. Z procesu informatizace školství se mi nějak vytrácí zohlednění zvýšených požadavků na pedagogy zapojené do procesu implementace e-learningu jak formou uceleného systému jejich motivace tak také jejich průběžného zvyšování kompetencí a kvalifikace.

Ing. Miloš Mareš

ANKETA - NAŠI NEJLEPŠÍ

Ti, kteří v konzultačním a výukovém středisku VŠERS dosáhli určitého věhlasu, odpovídají na otázky:

- 1/ Jméno, příjmení, obor studia
- 2/ Povolání
- 3/ Jak se Vám dařilo spojovat studia s povoláním?
- 4/ Jaké jsou Vaše osobní / profesní / sportovní cíle?
- 5/ Který studijní předmět jste měli nejraději (event. proč), který naopak nejméně?
- 6/ Máte nějaký argument, pro který byste studium VŠERS doporučili známým?
- 7/ Je Vám známo, že VŠERS poskytuje kromě bakalářského programu ještě další vzdělávací aktivity?

1/ **Lenka Pavlová**, studentka bezpečnostně právní činnosti ve veřejné správě

2/ Jsem tisková mluvčí policie Příbram - PIS - preventivně informační skupina. Prozatím mám hodnost nadporučíka.

3/ Studium při zaměstnání při troše dobré vůle skloubit jde. Záleží na tom, jak vám okolí vyjde vstříc a samozřejmě, hlavní úlohu hraje rodina. V době zkuškového období jsem měla od svého zaměstnavatele možnost vybírat studijní volno na zkoušku.

4/ U policie jsem 16 let. Prošla jsem si dlouhým obdobím u pořádkové policie na služebním obvodu jako zpracovatelka. Po mateřské dovolené, kdy jsem od policie zvažovala odchod, jsem dostala nabídku na post tiskové mluvčí. Tady jsem se našla. Jsem naprosto spokojená se svým pracovním postavením. Je to práce, která mě naplňuje a baví. Kromě tiskových a mediálních zpráv navštěvujeme MŠ, ZŠ, seniory. Pro každou věkovou skupinu máme preventivní program, pořádáme besedy. Vysokou školu jsem nebyla nucena studovat. Prostě jsem chtěla. Co kdyby do budoucna člověk změnil úplně místo a vzdělání se vždy hodí.

5/ Mám ráda předměty, které mi něco nového přinesou. Náročný předmět je veřejná správa, historie a současnost EU, protože jsou obsáhlé. Líbil se mi i předmět krizové řízení a vše o managementu. Nejraději jsem samozřejmě měla komunikace, psychologii.

6/ Studium bych vřele doporučovala všem, kdo si chtějí rozšířit obzory u veřejné správy a doplnit vzdělání. I když se studium platí, nic jsem tu nedostala zadarmo. Vše si člověk musel získat vlastním přičiněním. Zároveň jsem si takto prodloužila mládí - studenťká léta. Získala jsem spousty nových známých a kontaktů. A to je pro život také velmi cenné.

7/ Ano, sleduji i další aktivity školy a vím, že učitelé mají možnost na VŠERS absolvovat kurzy využití ITC technologií ve výuce na ZŠ a SŠ a že škola získala na toto vzdělávání peníze z fondů EU.

Lenka Pavlová

- tisková mluvčí policie ČR Příbram

1/ **Jakub Štochl**, prezenční studium, Regionální studia, 3. ročník

2/ Profesionální fotbalista, 1. FK Příbram, obránce

3/ Musím se přiznat, že to pro mě někdy je docela problém. Fotbal byl u mě vždy na prvním místě a na školu, bohužel, zbývalo méně času. Naštěstí rodiče, protože jsou pedagogové, nás s bráchou vždy vedli ke sportu a mají tedy pro naše studia a sport pochopení a podporují nás. Ale je mi jasné, že fotbalem se nebudu živit celý život, a proto je pro mne vzdělání důležité, takže se snažím, jak můžu.

4/ Určitě se fotbalem a obecně sportem živit a bavit co nejdéle. A zahrát si nějakou zahraniční fotbalovou ligu.

5/ Já jsem měl po většinu studia individuální studijní plán, takže jsem se na moc přednášek nedostal. Ale asi nejraději jsem měl angličtinu a veřejné finance a naopak nejméně němčinu, protože mi vůbec nešla.

6/ Určitě široký výběr uplatnění po dokončení školy, navazující magisterské studium a dostupnost díky pracovišti v Příbrami.

7/ Samozřejmě, minimálně v předmětu Tvorba projektů a jejich financování. Víím, že učitelé mají možnost rozšířit si zde dovednosti ve využívání nových výukových metod a že tyto kurzy jsou financovány z prostředků EU.

Jakub Štochl - ligový fotbalista

1/ **Markéta Prunerová**, DiS., Regionální studia, 3. ročník (2008/2011)

2/ Tisková mluvčí generálního ředitelství Vězeňské služby ČR, Vrchní komisař - kapitán

3/ Někdy lépe, někdy hůře. Média jsou nevyzpytatelná a za ty tři roky, kdy jsem zde studovala, bylo několik „mediálních kauz“, kdy jsem musela být v práci opravdu od rána do pozdního večera, neustále připravovat nějaká vyjádření či se účastnit mnohých jednání, protože tisková mluvčí musí být u všeho, ☺ a potom opravdu času mimo zaměstnání, kdy bych se mohla věnovat škole, bylo minimum.

Nejnáročnější byl pátý semestr, kdy jsem během dvou měsíců musela projet všechna vězeňská zařízení, kterých je u nás 36, a k tomu také střediska Probační a mediální služby ČR. Znamenalo to být celý pracovní týden na cestách a v sobotu jít do školy. Samozřejmě bez jakékoli předchozí přípravy, protože to bylo časově opravdu nemožné. Tyto cesty jsem končila v půlce ledna a jenom díky shovívavosti profesorů, kterým jsem po předchozím vysvětlení dodala různé seminární a jiné práce se zpožděním, šlo všechno skloubit dohromady.

4/ Samozřejmě bych velmi ráda úspěšně zakončila tuto školu a také přemýšlím, kam se vydat za studiem dál. Určitě mě láká nějaká mediální komunikace, tu v magisterském oboru nabízí Vysoká škola mezinárodních a veřejných vztahů Praha. Zajímavé může být i studium andragogiky. Určitě mi také velmi záleží na tom, abych dobře odváděla svoji práci. A co se těch osobních cílů týká? Tak určitě časem založit rodinu a dokázat dobře vychovat potomky.

5/ Když se pokusím vybavit si předměty od prvního ročníku, tak určitě ráda jsem měla jazyky, předměty týkající se práva, sociální psychologii. S čím jsem bezkonkurenčně nejlépe bojovala, byla ekonomie.

6/ Vzhledem k tomu, že v dnešní době je studium velmi potřebné a získání alespoň bakalářského stupně téměř nutností, když se chcete úspěšně a kvalitně uplatnit na trhu práce, mohu studium jediné doporučit. Když se podívám mezi spolužáky z ročníku, většinou to jsou lidé z Příbrami a okolí, alespoň třetina ženského osazenstva jsou maminky na mateřské. VŠERS je škola, která se při troše snahy a nasazení dá zvládnout, předměty jsou zde různorodé, takže si každý do své určitě najde a i přístup pedagogů, kteří zde působí, mohu hodnotit převážně velmi dobře.

7/ Jistě, sleduji vše, co se ve škole děje, takže vím, že škola získala prostředky z EU na další vzdělávání učitelů.

Markéta Prunerová, tisková mluvčí generálního ředitelství Vězeňské služby ČR, Vrchní komisař - kapitán

- 1/ **Matěj Štochl**, obor Regionální studia
 2/ 1. FK Příbram, útočník nebo krajní záložník
 3/ Mám štěstí, že celá moje rodina sportovala, proto mě rodiče ve všem vždy podporovali, zároveň jsou to ale učitelé, a tak jsem věděl, že je dobré mít vzdělání. Často to je velmi náročné, ale moje rodina mi pomáhá jak psychicky, tak i radami do školy, protože to jsou právě učitelé.
 4/ Určitě bych chtěl dodělat bakalářské studium a poté pokračovat na magisterském. Co se týče sportovního života, tak bych si přál, aby mi vydrželo zdraví a podíval se s fotbalem třeba do zahraničí.
 5/ Hned v prvním ročníku mě zaujala filozofická antropologie s panem Doc. PhDr. Oldřichem Ševčíkem, CSc., poté základy komunikace s panem PaedDr. Vladimírem Křížem a také anglický jazyk s paní Mgr. Bohuslavou Šetkovou - vždy mě především zaujal styl výkladu, který byl zajímavý, a často v něm byla použita přirovnání, poukázání či kontrast mezi realitou dnešního světa a minulostí, a tak jsem si látku velmi dobře pamatoval.
 6/ Pro Příbram a okolí je určitě dobré, že za studiem nemusíte až do Prahy a tak složitě řešit dojíždění. Dále při soukromé škole a domluvě s vyučujícími se dá zvládnout i nějaké zaměstnání. A v neposlední řadě možnost pozdějšího uplatnění v mnoha oborech a budoucích zaměstnáních.
 7/ Určitě, moji rodiče jsou učitelé, vědí o nabídce školy poskytnout z prostředků EU kurzy využití moderních výukových technologií v praxi na školách.

Matěj Štochl - ligový fotbalista

- 1/ **Roman Pekárek**, obor Regionální studia
 2/ Volejbalista. v.o. Vavex Příbram. Hráčský post: nahrávač.
 3/ Přestože mám o něco vyšší absenci a méně času než ostatní studenti, tak to zvládám dobře. S poznámkami mi pomáhají spolužáci a většina přednášejících je shovívavá k mé časové vyčíženosti.
 4/ Rád bych v české extralize získal se svým týmem některou z medailí, což se málem povedlo už v předchozích dvou sezónách, kdy jsme obsadili dvakrát za sebou 4. místo. Také bych si rád zahrál v některé ze zahraničních soutěží.
 5/ Nejráději jsem měl studium jazyků, protože zde mají studenti možnost zapojit se aktivně a konverzovat. Naopak mě unavovaly přednášky, kde přednášející mluví 2 hodiny v kuse bez zpětné vazby studentů. Takových našťastí příliš nebylo.
 6/ Doporučil bych VŠERS těm, kteří myslí, že při zaměstnání nebo jiných zájmech nezvládnou vysokou školu. Díky vstřícnosti, s jakou škola ke studentům přistupuje, je toho možné stihnout více, než byste mysleli.
 7/ Ano, všiml jsem si, že ve škole existuje grantové oddělení. Často jsem také potkával učitele přicházející do školy na kurzy

Roman Pekárek - volejbalista

- 1/ **Matěj Prajzler**, obor Regionální studia
 2/ Hraji extraligu volejbalu za oddíl VAVEX Příbram na pozici blokaře.
 3/ Skloubit vrcholový sport a studium se dá relativně bez problémů, na tréninku člověk zaměstnává tělo a ve škole hlavu. Když se člověk snaží a chce opravdu studovat, dá se všechno.
 4/ V první řadě bych chtěl dostudovat, do té doby budu určitě působit sportovně v Příbrami. Asi jako každý sportovec bych si chtěl vyzkoušet zahraniční angažmá, ať už kvůli jazyku nebo dalším sportovním výzvám.
 5/ Velice mne zaujal letos předmět regionální politika a regionální plánování s panem magistrem Schmidtem díky jeho velmi zajímavému stylu přednášek. Jinak mě obecně bavily předměty, kde jsem se mohl zapojit do debaty s profesorem a nějak mu event. oponovat. Moc mi nesesedla němčina, ač jsme měli skvělou přednášející Mgr. Prunerovou, ale mé vlohy pro tento jazyk nebyly nikdy moc velké, tak jsem s tím trochu bojoval.
 6/ Určitě jsem spokojen s kvalitou výuky a přístupem profesorů, nejsou arogantní, ale velmi příjemní a vždy se Vám snaží pomoci, poradit. Díky menšímu počtu žáků než na veřejné škole se skoro všichni známe, a tím se nám ve škole vytvořilo velice příjemné prostředí.
 7/ Ano, vím o tom, že ve škole pracuje grantové středisko a že nabízí učitelům možnosti dalšího vzdělávání prostřednictvím kurzů pomáhajících využívat ve školách moderní výukové technologie.

Matěj Prajzler - volejbalista, studující

Realizace projektu „Nové výukové metody a využití informačních technologií při realizaci školního vzdělávacího programu na základních a středních školách Středočeského kraje“, registrační číslo projektu: CZ.1.07/1.3.04/01.0027

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ